

USKONPUHDISTUS

Juhlallisesti ja julkisesti Juudan kansa oli sitoutunut noudattamaan Jumalan lakia. Mutta kun se jäi joksikin aikaa vaille Esran ja Nehemian vaikutusta, monet luopuivat Herrasta. Nehemia oli palannut Persiaan. Hänen ollessaan poissa Jerusalemissa pahuus versoi taas siinä määrin, että se uhkasi turmella koko kansakunnan. Epäjumalanpalvelijat eivät saaneet jalansijaa ainoastaan kaupungissa vaan pääsivät saastuttamaan jopa temppelin alueen. Tultuaan keskinäisen avioliiton kautta sukulaisiksi olivat ylimmäinen pappi Eljasib ja ammonilainen Tobia, Israelin katkera vihamies, ystävästyneet toisiinsa. Tämän epäpyhän liiton seurauksena Eljasib oli luovuttanut Tobian käyttöön temppelin yhteydessä olevan suuren kammion, jota oli siihen asti käytetty kansan kymmenysten ja uhrilahojen varastohuoneena.

Ammonilaiset ja moabilaiset olivat olleet Israelia kohtaan niin julmia ja petollisia, että Jumala oli Mooseksen välityksellä kieltänyt päästämästä heitä koskaan kansansa seurakuntaan (ks. 5. Moos. 23:3-6). Tätä sanaa uhmaten ylimmäinen pappi on poistanut Jumalan huoneen kammioon varastoidut uhrilahjat tehdäkseen tilaa tälle kielletyn kansan edustajalle. Jumalaa ei olisi voitu pahemmin solvaista kuin suomalla tällainen etu tälle Herran ja hänen totuutensa viholliselle.

Palattuaan Persiasta Nehemia sai kuulla tästä julkeasta pyhyiden häpäisystä ja ryhtyi heti karkottamaan tunkeilijaa. Hän kertoo pahastuneensa suuresti ja jatkaa: 'Minä heitin kaikki Tobian huonekalut ulos kammioista. Ja minä käskin puhdistaa kammiot ja panetin niihin takaisin Jumalan temppelin kalut, ruokauhrin ja suitsukkeet.' Häväistys ei koskenut ainoastaan temppeleitä vaan ulottui väärinkäytöksinä myös uhrilahjoihin. Tämä oli vaikuttanut haitallisesti kansan anteliaisuuteen. He olivat menettäneet intonsa ja palavuutensa ja tulleet haluttomiksi maksamaan

kymmenyksiiän. Herran huoneen rahastoja avustettiin heikosti; monet laulajat ja muut temppelipalvelijat olivat jääneet vaille riittävää toimeentuloa ja eronneet Jumalan työstä hakeakseen töitä muualta.

Nehemia ryhtyi korjaamaan näitä epäkohtia. Hän kokosi yhteen ne, jotka eivät enää palvelleet Herran huoneessa ja asetti "heidät paikoilleen. 'Tämä herätti kansassa luottamusta, 'ja koko Juuda toi kymmenykset jyivistä, viinistä ja öljystä' Miehiä, joita "pidettiin luotettavina' asetettiin 'valvomaan varastohuoneita', ja heidän tehtävänään oli toimittaa jako veljiensä kesken.

Toisena seurauksena seurustelusta epäjumalanpalvojien kanssa oli se, että israelilaiset eivät enää kunnioittaneet sapatia, joka erotti heidät kaikista muista kansoista tosi Jumalan palvelijoiksi. Nehemia huomasi että naapurimaiden kauppiat olivat käynneillään Jerusalemissa saaneet monet israelilaisetkin yhtymään tähän kaupankäyntiin ja tavarain kuljetukseen sapatissin. Muutamia ei suostutteluillakaan saatu poikkeamaan periaatteista, mutta toiset luopuivat niistä ja ryhtyivät yhdessä pakanoiden kanssa houkuttelemaan tunnontarkkoja voittamaan arkuutensa. Monet rohkenivat aivan avoimesti rikkoa sapatia. 'Siihen aikaan', kirjoittaa Nehemia, 'minä näin Juudassa niitä, jotka sapatina polkivat viinikuurnaa ja jotka kuljettivat viljaa ja kuormittivat aaseja sillä sekä viinillä, rypäleillä, viikunoilla ja kaikenlaisella muulla kuormatavaralla. Ja he toivat niitä Jerusalemiin sapatinpäivänä. -- Sinne oli myös asettunut tyyrolaisia, jotka toivat kalaa ja kaikenlaista kauppatavaraa ja myivät Juudan kansalle sapatina."

Asioiden kehittyminen tällaisiksi olisi voitu estää, jos päämiehet olisivat toimineet käskyvaltansa mukaisesti, mutta oman edun tavoittelu oli saanut heidätkin suosimaan jumalattomia. Pelkäämättä Nehemia nuhteli heitä velvollisuuden laiminlyömisestä. 'Kuinka te teette näin pahasti ja rikotte sapatin päivän'. Sitten käski, että "niin pian kuin oli tullut pimeä ennen sapatia Jerusalemin porteissa", ne oli suljettava, ja ne sai avata

vasta sapatin jälkeen. Ja luottaen omiin palvelijoihinsa enemmän kuin Jerusalemin esimiesten nimittämiin hän asetti heidät porteille valvomaan käskyjensä noudattamista.

Haluamatta luopua eduistaan ”kauppiaat ja kaikenlaisen tavaran myyjät jäivät yöksi Jerusalemin ulkopuolelle, kerran ja toisen” toivoen pääsevänsä jonkinlaiseen kaupantekoon joko kaupunkilaisten tai maalaisten kanssa. Nehemia varoitti, että heitä tultaisiin rankaisemaan, jos tällaista vielä jatkuisi. ‘Minkä tähden te jäätte yöksi muurin edustalle’, hän kysyi. ‘Jos te vielä kerran teette sen, niin minä käyn teihin käsiksi.’ Sen jälkeen he eivät enää tulleet sapatina.’ Hän käski lisäksi leeviläisten vartioida portteja, koska hän tiesi väestön kunnioittavan heitä enemmän kuin tavallisia palvelijoita, ja välittömästi Jumalan palvelukseen osallistuvina heidän saattoi odottaa pitävän muita innokkaammin huolta hänen lakinsa noudattamisesta.

Tämän jälkeen Nehemia käänsi huomionsa seka-avioliittoihin ja seurusteluun epäjumalanpalvelijain kanssa, mikä vaara oli jälleen uhkaamassa Israelia. ‘Siihen aikaan’, hän kirjoittaa, ‘minä näin myös juutalaisia, jotka olivat naineet asdodilaisia, ammonilaisia ja mooabilaisia vaimoja. Ja heidän lapsistaan puolet puhuivat asdodin kieltä tai jonkun muuan kansan kieltä, eivätkä osanneet puhua juudan kieltä.’

Nämä laittomat liitot aiheuttivat Israelissa paljon hämminkiä, sillä niitä solmivat myös muutamat päämiehet, joita kansalla oli oikeus pitää neuvonantajinaan ja hyvänä esimerkkinä. Nehemia käsitti, että tällainen paha johtaisi jatkuessaan kansakunnan tuhoon, ja siksi hän keskusteli vakavasti näiden väärintekijöiden kanssa. Viitaten Salomon tapaukseen hän muistutti heille, ettei missään kansassa ollut hallinnut tällaista kuningasta, jolle Jumala oli antanut niin suuren viisauden. Kuitenkin epäjumalia palvovat vaimot olivat kääntäneet hänen sydämensä pois Jumalasta, ja hänen esimerkkinsä oli turmellut Israelin. ‘Ja nytkö meidän täytyy kuulla teistä’, hän kysyi ankarasti, ‘että te olette tehneet kaiken tämän suuren pahan?’ ‘Älkää antako tyttäriänne heidän pojillensa

älkääkä ottako heidän tyttäriään vaimoiksi pojillenne tai itsellenne.’

Kun hän esitti heille Jumalan käskyt, uhkaukset ja ne pelottavat rangaistukset, jotka olivat kohdanneet Israelia aikaisemmin juuri tämän synnin johdosta, se herätti heidän omantuntonsa. Siitä alkoi uskonpuhdistus, joka sai Jumalan kääntämään heistä pois vihansa uhkauksen ja jälleen hyväksymään heidät ja siunaamaan heitä.

Pyhissä tehtävissä oli muutamia, jotka pyysivät saada pitää pakanalliset vaimonsa selittäen, etteivät he voineet hyljätä näitä. Mutta tässä ei tehty mitään poikkeusta niidenkään suhteen, jotka olivat sukuperältään tai asemaltaan muita ylempänä. Jos papeista tai päämiehistä kuka vain kieltäytyi katkaisemasta yhteyksiään epäjumalanpalvojiin, hänet erotettiin heti Herran palveluksesta. Yksi ylipapin pojanpojista oli mennyt naimisiin surullisen kuuluisan Sanballatin tyttären kanssa, ja hänet sekä erotettiin virastaan että pian sen jälkeen karkotettiin Israelista. ‘Muista heidät, Jumalani’, rukoili Nehemia, ‘sillä he ovat saastuttaneet pappouden sekä pappuus ja leeviläisliiton.’

Vasta tuomiolla selviää, miten paljon tämä uskollinen Jumalan työntekijä joutui kokemaan sielunahdistusta tämän tarpeellisen ankaruuden tähden. Hänen oli jatkuvasti kamppailtava vastustavia aineksia vastaan, ja edistystä tapahtui vain paaston, nöyryyden ja rukouksen avulla.

Monet epäjumalain palvojien kanssa naimisiin menneet lähtivät maanpakolaisuuteenkin heidän kanssaan, ja nämä jotka oli erotetut seurakunnasta, liittyivät samarialaisiin. Tänne löysivät tiensä myös muutamat Jumalan työn vastuullisia tehtäviä hoitaneet, jotka vähän myöhemmin jäivät kokonaan heidän pariinsa. Vahvistaakseen tätä liittoa samarialaiset lupasivat omaksua entistä täydellisemmin juutalaisten uskon ja tavat, eivätkä luopiojuutalaiset halunneet jäädä entisiä veljiään huonommiksi vaan rakensivat temppelin Garissimin vuorelle, vastakohtaiseksi Jerusalemissa olevalle Jumalan huoneelle. Heidän uskontonsa oli edelleenkin juutalaisuuden ja pakanuuden sekoitusta, ja se että he

väittivät olevansa Jumalan kansaa, aiheutti näiden kahden kansakunnan välillä sukupolvesta toiseen eripuraisuutta, kilpailua ja vihollisuutta.

Nykyään suoritettavassa uskonpuhdistustyössä tarvitaan Esran ja Nehemian kaltaisia miehiä, jotka eivät kaunistele tai puolustele syntiä vaan puolustavat pelottomasti Jumalan kunniaa. Ne jotka ovat vastuussa tästä työstä, eivät jää katselemaan sivusta, kun menetellään väärin, eivätkä peittele pahuutta väärällä armeliaisuudella. He muistavat, ettei Jumala katso henkilöön ja että muutamille osoitettu ankaruus voi koitua armoksi monille. He pitävät mielessä myös sen, että Kristuksen mielen tulee aina ilmetä siinä henkilössä, joka nuhtelee pahaa.

Toiminnassaan Esra ja Nehemia nöyryyttivät itsensä Jumalan edessä tunnustaen omat ja kansansa synnit ja anoivat niitä anteeksi, aivan kuin itse olisivat niihin kaikkiin syylliset. Kärsivällisesti he näkivät vaivaa, rukoilivat ja kärsivät. Työtä ei vaikeuttanut eniten pakanoiden avoin vihamielisyys vaan niiden salainen vastustus, jotka teeskentelivät olevansa ystäviä ja jotka huonolla vaikutuksellaan lisäsivät Jumalan palvelijain taakan kymmenkertaiseksi. Nämä kavaltajat luovuttivat Herran vihollisille aineistoa, jota nämä voivat käyttää taistelussaan hänen kansaansa vastaan. Heidän alhaiset intohimonsa ja kapinamielensä sotivat aina Jumalan selviä vaatimuksia vastaan.

Nehemian hankkeiden menestyminen osoittaa, mitä rukous, usko ja viisas, tarmokas toiminta voivat aikaansaada. Nehemia ei ollut pappi eikä profeetta, eikä hän mahtailut komealla tittelillä. Hän oli tärkeää aikaa varten herätetty uudistaja. Hän pyrki saamaan kansansa jumalasuhteen oikealle tolalle. Tämän suuren tavoitteen innoittamana hän keskitti kaiken tarmonsensa sen toteuttamiseen. Ylevä, taipumaton tunnollisuus oli ominaista kaikelle hänen toiminnalleen. Kun hän kohtasi pahuutta ja oikean vastustamista, hän omaksui niin päättäväisen asenteen, että se kannusti kansaa työskentelemään uusin innoin ja rohkeasti. Heidän oli pakko

todeta hänen uskollisuutensa, isänmaallisuutensa ja syvä rakkautensa Jumalaa kohtaan, ja nähdessään tämän he olivat valmiit seuraamaan hänen johtoaan.

Ahkeruus Jumalan antamassa tehtävässä kuuluu tärkeänä osana tosi uskoon. Ihmisten tulisi pitää olosuhteita Jumalan työvälineinä, joilla hänen tahtoaan voidaan toteuttaa. Ripeä ja päättäväinen toiminta oikeaan aikaan tuottaa loistavia voittoja, kun taas viivyttely ja laiminlyönti johtavat epäonnistumiseen ja häpäisevät Jumalaa. Elleivät totuuden asian johtajat toimi innokkaasti vaan ovat välinpitämättömiä ja päämäärättömiä, tulee seurakunnastakin huolimaton, veltto ja huvinhaluinen. Mutta jos he päättävät pyhästi palvella Jumalaa ja yksin häntä, tulee kansakin olemaan yksimielinen, toiveikas ja innokas.

Jumalan sanassa on runsaasti tavattoman jyrkkiä vastakohtia. Se selittää rinnakkain syntiä ja pyhyyttä, jotta niitä katsomalla osaisimme kaihtaa ja omaksua toisen. Samoilla sivuilla, jotka kertovat Sanballatin ja Tobian vihasta, valheista ja kavaluudesta, kuvaillaan myös Ecran ja Nehemian jaloutta, antaumusta ja uhrautuvaisuutta. Saamme vapaasti omaksua niistä kumman haluamme. Samoin esitetään rinta rinnan Jumalan käskyjen rikkomisen pelottavat seuraukset sekä tottelevaisuuden seurauksena olevat siunaukset. Meidän on vain itse ratkaistava, haluammeko joutua kärsimään vai päästä nauttimaan seurauksista.

Se jälleenrakennustyö ja ne uudistukset, joita pakkosiirtolaisuudesta palanneet suorittivat Serubbaabelin, Ecran ja Nehemian johdolla, sopii hyvin kuvaamaan myös sitä hengellistä herätys- ja uskonpuhdistustyötä, jota tullaan tekemään maailman historian loppupäivinä. Israelin jäännös oli vähäväkistä kansaa, joka ei pystynyt torjumaan vihollistensa tuhotöitä, mutta silti Jumalan tarkoitus oli heidän välityksellään säilyttää maan päällä itsensä ja lakinsa tuntemus. He olivat oikean jumalanpalvonnan vaalijoita ja Jumalan sanan pitäjiä. Vaihtelevia olivat heidän kokemuksensa temppelin sekä Jerusalemin muurin jälleenrakentamisen aikoina, ja voimakasta oli heitä vaivannut

vastustus. Raskaita olivat tämän työn johtajien kantamat taakat, mutta järkkymättömän luottavaisina nämä uskon miehet kävivät eteenpäin nöyryn mielin sekä lujasti luottaen ja uskoen, että Jumala veisi totuutensa voittoon. Kuningas Hiskian tavoin Nehemia “riippui Herrassa kiinni eikä luopunut hänestä, vaan noudatti hänen käskyjensä. -- Niin Herra oli hänen kanssansa” (2 Kun. 18:6,7).

Nehemian päivinä suoritettu työ on vertauskuvallisesti rinnastettavissa siihen hengelliseen elpymiseen, jota Jesaja kuvailee seuraavin sanoin: “He rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat ennalleen esi-isien autiot paikat; ja he uudistavat rauniokaupungit.” “Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat perusmuurit, muinaisten polvien laskemat; ja sinun nimesi on oleva: ‘halkeaman umpeenmuuraaja’ ja ‘teitten korjaaja maan asuttamiseksi’” (Jes. 61:4; 58:12).

Profeetta kuvailee tässä kansaa, joka sellaisena aikana, jolloin yleensä poiketaan totuudesta ja vanhurskaudesta, koettaa palauttaa ennalleen Jumalan valtakunnan perustana olevat periaatteet. He ovat sen halkeaman umpeen muuraajia, joka on tehty Jumalan lakiin - siihen muuriin, jonka hän on asettanut valittujensa ympärille heidän suojakseen ja jonka oikeiden, tosien ja puhtaiden säädösten noudattaminen on tarkoitettu heidän ainaiseksi turvakseen.

Tämän muuria rakentavan jäännöskansan erityistä työtä profeetta selostaa seuraavin sanoin, joiden merkitystä ei voida käsittää väärin: “Jos sinä pidätät jalkasi sapattia rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhäpäivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi ja kunnioitat sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi etkä puhu joutavia, silloin on ilosi oleva Herrassa, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä Herran suu on puhunut” (Jes.58:13,14).

Lopun aikana on jokainen jumalallinen säädös jälleen

palautettava ennalleen. On korjattava halkeama, joka tuli lakiin silloin kun ihminen muutti sapatin. Jumalan jäännöskansan, joka toimii maailmassa uudistajan tehtävissä, tulee osoittaa, että Jumalan laki on kaiken kestävän uudistuksen perustus ja että neljännen käskyn sapatin tulee säilyä luomisen muistomerkinä alati muistuttamassa Jumalan voimasta. Heidän tulee selvästi ja täsmällisesti esittää, että kymmenen käskyn lain kaikkien käskyjen noudattaminen on välttämätöntä. Kristuksen rakkauden pakottamina heidän tulee yhteistyössä hänen kanssaan rakentaa jälleen ikivanhat rauniot. Heidän tulee muurata umpeen halkeamat ja korjata tiet maan asuttamiseksi (ks. jae 12). P. k. s. 463-470.

Kahdeskymmenes toinen päivä kesäkuuta 1941 Hitler julisti sodan Venäjälle

Kahdeskymmenes ensimmäinen päivä kesäkuuta sotamiehille oli ilmoitettu, että seuravana aamuna klo 3.05 kaikki tykit ja lentokoneet tulisi hyökätä Venäjää vastaan. Satakahdeksantoista jalkaväen divisioonaa, viisitoista moottoroitua divisioonaa ja yhdeksäntoista panssarivaunu divisioonaa, enemmän kuin 3 miljoonaa sotilasta oli mukaan Barbaron hyökkäyksessä.

Meidän divisioona "Greif" liikkui Liettuaa, Latviaa ja Pietaria kohden. Pietari (silloin Leningrad) oli linnoitettuna. Vaikka syöksysotalentokone (Stukas) oli otettu käyttöön ja muita raskaita aseita, ei voinut ylittää puolustusrengasta. Eräessä hyökkäyksessä meille tuli suuri menetys. Lääkintämiehenä minun piti mennä eteen päin, auttaakseni haavoitettuja sotilaita ja sitoa heidän haavojansa. Kun uskalsin mennä eteenpäin, pitääkseni kiirettä auttamaan erästä vaikeasti haavoittunutta, silloin kaksi luotia haavoittivat minut, että en voinut enää kävellä. Vasen alareisi ja oikea yläreisi oli lävistetty läpi, niin että verta tuli jopa saappaista. Silloin minun viereeni putosi ja räjähti granaatti joka, kaivoi montun maahan, johon minä konttasin ja nyt ajattelin, että voin

odottaa vain kuolemaani. Kaksi tuntia minä makasin verissäni ja toivoin, että joku armahtaisi minua ja hakisi minut pois. Tässä tilanteessani esitin asiani ja hätäni Jumalalle rukouksessa. Silloin näin toisen lääkintämiehen, joka liikkui sinne ja tänne ja etsi muita haavoitettuja. Minä annoin hänelle merkin ja pyysin häneltä, että auttaisi minua. Hän laittoi erään sidotun makuuasentoon ja lähti. Hän ilmoitti minun komppanjaani, jotka sitten odottivat autolla viemään minua pois. Kului vielä yksi tunti, niin näin neljä miestä, jotka olivat tulossa teltoa mukaan ja ottivat minut. He laskivat minut erään metsikön taakse ja sanoivat: "Meillä oli paljon haavoitettuja, sen vuoksi minun piti vielä kauemmin odottaa kuljetusta."

Kun ihminen on avuton ja vaarassa, jos tulisi vielä yksi granaatti, minä kuolisin, silloin tarvitaan paljon kärsivällisyyttä ja luottamusta Jumalaan. Herra oli Suojani ja Apuni. Hän salli haavoittumiseni ja suojeli minua siihen asti, kun minut haettiin pois. Kun tulin erääseen sidontapaikkaan, yksi lääkäri leikkasi minut ja kun hän laittoi puudutusainetta, tunsin itseni kun olisin jo taivaassa. Niin pian kun olin valmis kuljetettavaksi, minut tuotiin Riikaan erääseen sotilas-sairaalaan.

Vaikka kaikki oli tehty rintamalla haavoittuneita sotilaita varten, jokainen haaveili kotiin ja sukulaisiin. Riikaan tultua seuraavana päivänä iltahämärissä, tuli odottamatta neljä tyttöä saliin ja kaikkien sotilaiden silmät kääntyivät heihin päin. He olivat blondeja ja kauniita. Heti huomattiin se, että he olivat yliopiston oppilaita. He puhuivat myös saksaa, niin että minä olin ihan ihmeissäni kun kysyivät minun nimeäni. Kun ilmoitin itseni, he äkkiä tulivat minua kohden ja peittivät minut ihanilla kukilla. Salaisuus oli se, ette he olivat minun uskonsisariani, koska hengellinen sukulaisuus menee paljon syvemmälle kuin lihallinen.

Sellaisen hengellisen ja lihallisen sukulaisuuden eron jälkeen ja kun ihminen on aina vaarassa, tiedän miten korkealle hengellinen ja lihallinen sukulaisuus arvostetaan. Haavoittuminen oli koskenut myös luitani ja sen tähden minut lähetettiin Saksan kotimaahan ja melkein puolenvuoden päästä sain käydä katsomassa

lähiomaisiani, sitten palatakseni takaisin Venäjän rintamalle.

Ensimmäisen haavoittumiseni jälkeen minä makasin Frankfurtin (Main'in) sotilas-sairaalassa siihen asti, kun haavat pikkuhiljaa parantuivat. Eräänä päivänä minulle ilmoitettiin, että minulle on tullut vieras. Ei voi olla sukulaisia (hän ajatteli), koska he asuivat hyvin kaukana. Jännitys kasvoi. Hyvin komea ruskeahiuksinen mies tuli ja kysyi minun nimeäni. Kun ilmoitin itseni, hän tuli ja esitteli itsensä pastorina ja uskonveljenä nimeltä Wilmann. Olin ihmeissäni ja hyvin ilostunut. Hän sanoi minulle, että hän on saksalainen ja tulee Riikasta Latviasta. Minä myös olin Saksan kansalainen ja tämä yhdisti meitä syvällä rakkaudella ja ystävyydellä. Kuulla lohduttavia ja rakentavia sanoja erään pastorin huuilta, oli virvoitusta haavoitetulle sielulle.

Hän kutsui minut luoksensa ja halusi esitellä vaimonsa ja tyttärensä. Minä menisin mielelläni hänen kanssaan, mutta minulla oli luumurtuma ja en voinut mennä. Me ymmärsimme toisiamme hyvin ja minä iloitsin jokaisesta uudesta käynnistä.

Frankfurt/Main erityisesti yöllä oli kärsinyt englantilaisten ja amerikkalaisten pommituksista. Sotilaita, jotka pystyivät kävelemään, menivät väestönsuojaan, mutta minun ja vielä toisen sotilaan piti jäädä makaamaan. Yhteinen kärsimys ja avuttomuus yhdisti meitä niin kuin Joonatania ja Daavidia.

Kun minun piti jälleen mennä rintamalle, hän kirjoitti minulle hyvin rohkaisevan kirjeen, jossa hän mainitsi, että hän olisi valmis kuolemaan minun puolestani. Silmäni tuli täyteen kyyneliä, koska niin syvää ystävyyttä en ollut vielä koskaan kokenut.

Viikot menivät toisensa jälkeen ja ajan kuluessa sain jättää sotilas-sairaalan kainalosauvat pois. Minun ensimmäinen matkani oli Wilmann'in perheen luokse. Olimme uskon veljiä ja sisaria ja tervehdimme toisiamme veljinä ja sisarina. Rouva oli puhelias ja mukava. Tytär, jonka myös mielelläni olisin halunnut nähdä, ei ollut paikalla, hän tuli vasta illan suussa. Kun perhe tuli yhteen, oli ruokailu ja minä tunsin itseni kuin olisin muuttanut toiseen maailmaan.

Ruokailun jälkeen nuori neiti istui pianon ääreen ja soitti

kauneimmat laulut. Kyyneleet täyttivät minun silmäni. Halusin peittää ne, mutta vielä enemmän ne juoksivat ja täyttivät silmäni. Henkilökohtaisessa keskustelussa minä koin, että hän on opiskellut myös Riikaan musiikkiopistossa. Lapsuudestani saakka pidin musiikista ja laulamisesta, muistin sitä aikaa, kun minun isäni oli kanttorina evankelisessa kirkossa, missä hän soitti ja lauloi.

Tosiasia, että me molemmat, Rita ja Siegmund olemme syntyneet ulkomailla ja puhuimme vieraita kieliä, se yhdisti meitä enemmän. Vanhemmat yrittivät tukea ja seurata tätä ystävyys-suhdetta. Kun ihminen on koditon ja vieras, niin aidon rakkauden juuret menevät syvemmälle. Aina kun tulin uudelleen käymään, Rita tiesi, että mielelläni kuuntelin musiikkia ja koraaleja. Mutta liian nopeasti haavat parantuivat, myös luut kasvoivat umpeen, ja minun piti jälleen mennä kasarmiin.

Täydennysjoukko tuli koottua ja pitkä matka alkoi. Vasta päivien kuluessa saavuttimme komppanjan, jonka kaukana pohjoisessa piti pitää asemaa Venäjän metsässä. Ei voi kuvitella, miten oli sotilaiden tilanne ja into. He kärsivät nälkää, siellä oli hyvin vaikeaa toimittaa täydentävää huoltoa. Aina kahden tunnin välillä olla vahtina, bunkeriin kerääntyi vettä ja aina kahden tunnin välein piti ammentaa sitä pois. Satiaiset imivät vähän jäljelle jäänyttä verta ja niin suuresti tarvittu uni tuli häirityksi.

Siihen aikaan kun olin vahtina ja silmäni osui taivaaseen pyytäkseni Jumalan varjelusta ja läsnäoloa, - koska vain sieltä voi tulla meille vielä apu, - venäläiset ampuivat granaatin, joka putosi

juuri jalkojeni eteen. Jos se olisi räjähtänyt, silloin se olisi repinyt minut; mutta se ei räjähtänyt. Jumala kuuli minun huutoni, ja antoi minulle ymmärtää, että Hän valvoo minun ylitseni ja Hänen käsivartensa ei ole liian lyhyt, että ei olisi voinut auttaa. Tämä vahvisti uskoni tässä toivottomassa tilassa.

Leiri Demiansk on lopetettu - Sotilasjoukot jättävät Kessel'in

Siellä pohjoisessa talvella päivät on hyvin lyhyt ja yöt hyvin pitkät ja pimeät. Minun joukkoni on marssinut eteenpäin. Siihen aikaan kun katselin jotakin, minun toveriani häipyivät. Minä voin rukoilla vain Jumalaa: ”Herra näytti minulle tien!”

Marsimme koko yön läpi ja yksi päivä päästäksemme pois Kessel'ista. Minun piti tehdä jälkivarmistus. Kun juoksin nyt, löytäkseni yhteyteni jälleen, eräs vieras sotilas pysäytti minut ja sanoi, että tiellä on laitettu miinoja. Sinä olisi voinut lentää ilmaan, jos en olisi ollut täällä. Nyt myös voin kiittää vain Jumalaa, että Hän täynnä rakkautta valvoi minusta.

Vihdoin saavuttiin sotajoukkoon ja marssi jatkoi eteenpäin luntaan ja metsien läpi. Tuli ilta ja sotajoukko piti tehdä tauko levolle. Yksi yön- ja päivänmarssi oli kuuluttanut paljon energiaan. Sellaisesta ravinnosta, joka riitti juuri, että pysyisimme eloon, ei voi odottaa paljon, mutta meidän piti ihmetellä, mitä ihminen voi saavuttaa hädässä ja vaarassa. Menimme pitkälle lumeen ja väsymyksestä heti nukahdimme. Muutamia piti jäädä heräillä valvomaan, että vaarassa heti voisivat antaa hälytystä. Jatkuu...

S. Gutknecht

Musiikki ja meidän hengellisyytemme

Yhteys musiikkiin ja hengellisyyteemme

Elämmekö maailmassa, joka on täynnä musiikkia? Totta kai! Ei ole muuta sukupolvea maailmassa, joka todella on ympäröity musiikilla kun meidän nykyaikainen sukupolvemme. Useimmat nuoret ovat “musiikinorjana” ja he eivät sitä tiedä, mutta kun he tulevat hiljaisuuteen, niin he ovat rauhattomia. On monia musiikkimeroja ja nykyaikainen teknologia tarjoaa paljon erinomaisia elektronisia moniäänisiä soittovälineitä. Kun olemme tällaisissa tilanteissa nykyiseen musiikkiin, olisi todella tarpeellista, että Jumalan lapsina miettisimme hengellisyyttämme ja erilaista musiikkia Raamatusta.

Määrittäessämme lyhyesti musiikkia voimme sanoa, että se on tunteiden kieli ja sen sanoma on musiikin kielen tunteminen. Se luovuttaa ja yhdistää oma arvonsa suoraan sydämemme kanssa. Se kohtaa ei ainoastaan fyysisen ruumiimme liikkeit (siis jalat liikkuvat musiikin tahdin mukaan, samoin myös verenkierto jne.), vaan sillä on vaikutus hengellisyyteemme. Esimerkiksi, kun kuulemme romanttisen laulun, tunnemme itsemme enemmän tai vähemmän riippuvaiseksi musiikillisesta kiinnostuksestamme, ja kun kuuntelemme kaunista kristillistä musiikkia, ajatuksemme johdetaan Jumalaan ja pyhiä aiheita kohden. Kaikki nämä mielenliikuttavat musiikin tekijät vaikuttavat hengellisyyteemme ja johtavat meitä Jumalan puoleen tai niin kuin tiedämme pois hänen luotaan.

Miten Jumala on käyttänyt musiikkia?

Raamatusta on paljon esimerkkiä, miten musiikki on asetettu Jumalalle. Tutkimmepa muutamaa tapahtumaa, jotka ovat yhteydessä musiikkiin ja sitten näemme, miten voimme käyttää sitä meidän kohdallamme. Ihmisen historian kaikissa tärkeissä tapahtumissa on soitettu. Täällä voimme havaita erilaisia Jumalan

tarkoituksia. “Mihin upotettiin sen perustukset, tahi kuka laski sen kulmakiven, kun aamutähdet kaikki iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat?” Job 38:6,7.

Kun maa oli luotu, taivaassa kaikui musiikkia ja Luoja oli ylistetty ihanien luomishmeiden tähden. Myös meidän pitää käyttää musiikkia Luojan kunniaksi, häntä palvella ja kiittää ihmeellisistä luomisteoista, olkoon se luonnosta tai ihmeistä, jotka hän tekee elämässämme tai muista asioista, jotka on tehnyt puolestamme.

Löydämme musiikkia myös, kun Jumala johdatti hänen kansansa pois Egyptin orjuudesta (katso 2. Moos. 15). Haluamme käyttää musiikkia kiittämään Jumalaa siitä, että hän vapautti meidät tästä maailmasta ja synnin riippuvuudesta tai muista negatiivisista asioista.

Kun Salomon temppeli vihittiin Herralle, silloin oli musiikkia: “Ja puhaltajien ja veisaajien oli yhdyttävä yhtäkaa ja yhteen ääneen ylistämään ja kiittämään Herraa - ja kun torvet, kymbaalit ja muut soittokoneet soivat ja viritettiin Herran ylistys: "Sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti", silloin pilvi täytti huoneen, Herran temppelin.” 2. Aikak. 5:13. Voimme nähdä, että Jumala lahjoittaa meille musiikkia, omistaaksemme elämämme ja omaisuutemme hänelle. Vihitty laulu on otollinen tuoksu Jumalalle. Enkelit lauloivat, kun Jeesus syntyi. “Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" “ Luuk. 2:13,14. Voimme soittaa ylistääksemme Herran elämää täällä maan päällä, kiittää hänen syntymisestä, hänen esimerkillisestä elämästä ja kaikesta, mitä hän on tehnyt edestämme.

Kun Jeesus tulee jälleen takaisin, kuulemme torvien soittoa. Siihen asti me laulamme, että hänen toinen tulemisensa tapahtuisi pian.

Siis saamme nähdä menneisyydestä, että musiikki on ollut kristityn elämään yhteydessä. Se kohottaa sieluamme Jumalan

puoleen ja virkistää tiemme taivaaseen.

Miten saatana käyttää musiikkia?

Ajatteleva lukija saattaa joskus kysyä itseltään missä kohtaa Raamatussa löydämme jotakin maailman musiikista ja sen soittovälineiden lähtökohdasta. Täällä on jotakin siitä: “Ja hänen veljensä nimi oli Juubal; hänestä tuli kaikkien niiden kantaisä, jotka kannelta ja huilua soittavat.” 1. Moos. 4:21. Kuka oli Juubal? Hän oli Lemekin lasten lapsi, moniavioisuuden perustajan. Toisesta näkökulmasta katsottuna voidaan sanoa, että moraalittoman isä synnytti maailman musiikin. Maailman musiikki Raamatun aikana saattaa olla hyvin erilainen kuin maailman musiikki tänä päivänä. Esimerkiksi rock- ja heavymetal musiikkia Daavidin valtakunnassa ei ollut, koska teknologia ei ollut niin pitkälle kehittynyt. Kuitenkin silloinen musiikki herätti tunteita, niin kuin nykyisin musiikki tekee. Toisen Mooseksen kirjassa 32:1-32 luemme Israelin lasten historiaa, kun palvoivat kultaista vasikkaa.

Kun huolellisesti tutkimme tätä kertomusta me muistamme monia juhlia, jotka ovat tapahtuneet. Toisen Mooseksen 32:6 sanoo meille, että Israel istui syömään ja juomaan, sitten he nousivat pitämään hauskaa. “Mutta tämä vastasi: "Se ei ole voittajien huutoa, eikä se ole voitettujen huutoa; minä kuulen laulua." Ja kun Mooses lähestyi leiriä ja näki vasikan ja karkelon, niin hänen vihansa syttyi, ja hän heitti taulut käsistensä ja murskasi ne vuoren juurella.” 2. Moos. 32:18,19. Nämä Raamatun paikat osoittavat meille, että musiikkia soitettiin. Ihmiset lauloivat, tanssivat, joivat, söivät ja musiikin soidessa ryhtyivät epämoralaaliin. Musiikki, joka hallitsi siihen aikaan kun Israel teki syntiä, herätti haureuden ja synnilliset tunteet ja valmisti heidän mielialansa epäjumalan palvontajuhlaa varten. Tämä kertomus osoittaa miten musiikkia, joka oli tehty Jumalan kunniaksi, käytettiin väärällä tavalla ja niin kunnioitettiin saatanaa. Me tiedämme, että saatana ei voi luoda; kuitenkin hän vääntää vääräksi Jumalan teot.

Myös Amoksen kirjassa 6:1-7 näemme miten profeetta nuhteli Juudan ja Israelin kansaa. Monien syntien välillä hän varoitti heitä myös kovameluisista huvituksista ”Jotka sepustatte lauluja harpulla säestäen ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid; jotka juotte viiniä maljoista ja voitelette itsenne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista!” jakeet 5 ja 6. Tämä on toinen paikka Raamatusta, jossa kovasti metelöivä maailmallinen musiikki ja epämoraali kulkevat käsi kädessä.

Johtopäätös

Raamatusta voimme ymmärtää, että musiikki on sovitettu hyviin ja pahoihin tarkoituksiin, juuri niin kuin nykyisin tapahtuu. Rakkaat nuoret meille on esitetty kysymys: Käytättekö ja nautitteko sitä musiikkia, joka kohottaa henkenne? Toivoni ja rukoukseni on, että käyttäisimme sitä musiikkia, jota Jumala haluaa. Amen.

Veli Kaleb Kang

Aloitetaan uudestaan

Tässä elämässä monilla alueilla epäonnistumisen tähden ihminen joutuu tekemään suoritettut tehtävät uudestaan.

Ihminen haluaa järjestää omassa elämässään kaikki niin hyvin kuin pystyy, mutta usein asiat eivät mene aina niin kuin halutaan. Sen vuoksi Taivaallinen Isä antaa meille uusia tilaisuuksia sekä jokapäiväisessä että hengellisessä elämässämme tehdä paremmin.

Jeesuksen antama uusi mahdollisuus

“Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luoksensa aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat hänet keskelle ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta,

aviorikosta tekemästä. Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?" Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästäkseen häntä syyttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan. Mutta kun he yhä edelleen kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä." Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan. Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin asti; ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoి hänen edessään. Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?" Hän vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee." Joh. 8:3-11

Ehkä tämä syntinen nainen oli yrittänyt tehdä parannuksen, mutta kiusauksen edessä hän lankesi jälleen syntiin. Ehkä hänellä ei ollut enää mitään toivoa päästä tästä kauheasta synnistä ja nyt hänet tuotiin Jeesuksen eteen tuomittavaksi kuolemaan. Pelosta vapisevana hän odotti milloin kivet alkaisivat lentämään hänen päällensä ja hän kuolisi. Mutta ihme oli, kun ei mitään vielä tapahtunut. Ihmetellen hän katsoi miten syyttäjät toinen toisensa jälkeen lähtivät pois ja lopuksi kuuli Jeesuksen sanat: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?" Hän vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee."

Vapahtajan käsi avasi uuden sivun Marian elämässä. Sanat "En minäkään sinua tuomitse" soivat kuin taivaallinen musiikki hänen korvissaan. Jeesuksen rakkaus valtasi hänen sydämensä ja herätti hänet uuteen elämään Jumalan tahdon mukaan.

[Uusia tilaisuuksia hengellisessä elämässämme](#)

Koko elämänsä aikana kristitty on niin kuin koulussa, jossa saa jatkuvasti läksyjä ja kasvatusta ikuisuutta varten. Jotkut läksyt Jumalan pitää antaa meille monin kerroin niin kauan kun ne ymmärrämme ja otamme ne käyttöömme. Jeesus sanoi: "... oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä;..." Matt. 11:29.

Jumalan tarkoitus on että saavuttaisimme Kristuksen kaltaisen luonteen ja Hänen kuvansa näkyisi meissä.

Jotta tämä ihanne toteutuisi meissä, meidän pitää elää totuuden mukaan. Jeesuksen rukous oli: "Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus." Joh. 17:17.

Hengellisessä taistelussa luonteen virheitämme tai jotakin helmasyntiä vastaan usein kärsimme epäonnistumista. Joskus uskonelämässä tapahtuu "maanjäristys" ja hengellinen kotimme sortuu, mutta Herra antaa tilaisuuden rakentaa sen uudelleen. Ehkä uskovainen on niin masentunut, että hänellä ei ole enää ollenkaan halua rakentaa uudelleen kun onnistumista ei ole tapahtunutkaan. Toki Jumalan sanasta aina löytyy rohkaisu jokaiseen tapaukseen. Lukekaamme: "Sillä seitsemästi vanhurskas lankeaa ja nousee jälleen,..." Sananl. 24:16. Muistakaamme, että kun Herra sanoo: "Nyt aloitamme uudestaan" silloin kaikki onnistuu. Näin tapahtui Marian elämässä.

Apostoli Paavalin esimerkki

"Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin." Fil. 3:13.

Miksi Paavali on tehnyt niin? Koska muuten, kun uskovainen on päässyt voittoon jostakin heikkoudesta, hän ei enää valvo sitä ajattelematta, että se voi tulla uudelleen. Meidän tulisi seurata Paavalin esimerkkiä, aina katsoen eteenpäin päämäärämme kohti; "kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän

määrään.“ Ef. 4:13.

Muistakaamme, että Herra jatkuvasti sallii meille koettelemuksia. Oppimattomat läksyt Hän antaa meille jälleen, että tulisimme valmiiksi taivaallista kotia varten ja asua Hänen pyhässä läsnäolossa.

Jumala tietää miten voi onnellisesti tehdä työtä meidän kanssamme, mutta meidän pitää täydellisesti alistua Hänen tahtoonsa. “Ja minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne minä teidät puhdistan. Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen.” Hes. 36:25,26.

Rukoilkaamme, että Herra tekisi meistä kelpoisia työaseita Hänen nimensä kunniaksi ja viimeinen varoitus hukkuvalle maailmalle tulisi annettua.

Milloin ei tarvitse enää aloittaa uudestaan?

“Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.” Ilm. 21:1. Silloin koetusaika on mennyt jo ohitse eikä lankeemusta

enää tule, ja pelastetut saavat levätä pitkästä hengellisestä taitelusta. He todella olivat oppineet Jeesuksesta ja nyt ikuisesti saavat olla Hänen kanssaan.

Silloin voimaamme ei enää vähene ja kaikki

mitä tehdään on täydellistä, eikä tarvitsee mitään korjausta.

Herra meitä auttakoon, että pääsisimme Hänen valtakuntaansa, jossa ei ole mitään vaivaa, vaan kaikki on täydellistä. Aamen.

Teidän veljenne V. Marinov

Lähellä kotia

Eräänä kauniina sunnuntai aamuna isä ja poika lähtivät kotoa aikaisin autolla töihin. Matka meni hyvin, sillä olihan tie tuttu jo monien vuosien, kenties vuosikymmenten ajalta. Pian, muutaman kilometrin päästä kotoa tuli tienristeys, jossa oli hyvä näkyväisyys joka puolelle. Isä ajoi autoa niin kuin ennenkin, sillä olihan tie tuttu. Hän pysähtyi risteykseen ja lähti pian ylittämään tietä ja kääntymään omalle kaistalleen. Miten kävikään, hiljaisena aamuna tuli toinen auto sivusta ja isä arvioitsi tilanteen väärin ja tapahtui kolari, jossa isä kuoli ja poika loukkaantui vakavasti. Tämä oli hyvin surullista ja ihmeellistä, miksi piti käydä näin ja aivan lähellä kotia. Monet surivat ja työtoveritkin pitivät tätä isää taitavana ja tunnollisena ammattiautoilijana.

Eräällä pariskunnalla oli maatila ja aikuinen tytär, jolle he olivat myyneet lähiaikoina maatilansa. Tämä pariskunta oli vielä työkykyinen ja he auttoivat tyttärensä vielä voimiensa mukaan, koska tyttären perhe oli kasvamassa ja pian piti vauvan syntyä. Pariskunta lähti käymään autolla jossain ja olivat paluumatkalla kotiin. Kodin lähellä oli joki ja tie oli isännälle vuosikymmenten varrelta tuttu, mutta jostain syystä auto luisui jokeen ja pariskunta hukkuu. Tämä surullinen tapahtuma oli vaikeaa nuorelle tulevalle äidille ja monille kanssaihmisille. Paljon mietittiin, miksi piti käydä näin? Olivathan he auttavaisia ja miellyttäviä ihmisiä ja vielä tutulla tiellä aivan lähellä kotia.

Keski-ikäinen aviopari asui maaseudun rauhassa, pienessä

kylässä, jossa kaikki tunsivat toisensa. He olivat ikänsä asuneet ja kulkeneet samoja reittejä. Iso jokikin oli tullut vuosien varrella tutuksi ja tiedettiin missä oli virtaavia ja vaarallisia paikkoja. Pariskunnalla oli ystäviä joen toisella puolella. Eräänä talvi-iltana he soittivat ystävilleen, että voisivatko he tulla iltakylään. Tottahan toki, kuului vastaus. Niinpä he lähtivät sumuisella säällä moottorikelkalla tuttua reittiä jokea ylittämään. Ystävät joen toisella puolella odottivat iloisina tapaamista. Aikaa kului ja pariskunnan olisi pitänyt olla jo joen toisella puolella ystävien luona. Ystävät alkoivat huolestumaan, kun kännykkään ei vastattu, sää oli sumuinen, eikä pariskuntaa kuulunut heidän luokseen. Niinpä ystävät lähtivät katsomaan ja suruksensa löysivät moottorikelkan jäljet suoraan virtaavasta paikasta, juuri pahimmasta pelätyistä paikasta läheltä kotia. Arviointi virhe oli johtanut suureen onnettomuuteen, jota keski-ikäiset lapsuuden koulukaveritkin surivat paljon.

Miksi kirjoitan näin surullisia viestejä?

Nämä tositapahtumat olivat lähellä kotia. Tutulla tiellä, jopa vuosien ja vuosikymmenten aikana olivat tulleet ehkäpä liiankin tutuiksi. Joissain tapauksissa voi olla inhimillinen erehdys, omiin taitoihinsa luottaminen tai vain jostain käsittämättömästä syystä oli käynyt näin.

Entä miten ymmärrämme hengellisen viestin näistä?

Olemme kulkeneet uskontiellä lyhyemmän tai pidemmän ajan. Askeleemme ja Raamatun totuus ovat tulleet tutuiksi, ehkäpä liiankin varmoiksi ja emme koe enää uudistumisen tarvetta, kuljemme sumussa. Apostoli Paavali kehottaa meitä: ” Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta. ” 2 Kor. 13: 5

Olemme saaneet tulla osallisiksi ihmeellisestä sanomasta ja olla

Jeesuksen seurassa. Ymmärrämme monia Raamatunkohtia, jota toiset eivät ymmärrä, mutta silti voimme olla vielä pahasti keskeneräisiä matkallamme ja sisäistä uudistusta ei ole tapahtunut.

Tutkiskelkaamme kahden erilaisen opetuslapsen käyttäytymistä, jotka olivat saaneet olla lähellä Jeesusta, hänen jalostavassa seurassaan. Tuliko heidän elämäänsä muutosta?

”Opetuslapsi Johanneksen elämässä on nähtävissä esimerkki todellisesta pyhityksestä. Niinä vuosina, jolloin hän oli läheisessä kosketuksessa Kristukseen, hän sai useasti varoituksia ja neuvoja Vapahtajalta, ja nämä nuhteet hän hyväksyi. Kun tuon Jumalallisen Olennon luonne valkeni Johannekselle, tämä havaitsi omat puutteensa ja nöyrytyi tuon ilmoituksen johdosta. Päivästä toiseen hän tarkkasi oman väkivaltaisen henkensä vastakohtana Jeesuksen lempeyttä ja pitkämielisyyttä ja kuuli hänen opetuksiaan nöyryydestä ja kärsivällisyydestä. Päivästä toiseen hänen sydämensä kääntyi Kristuksen puoleen kunnes hän unohti oman itsensä rakkaudessa Mestariansa kohtaan. Se voima ja lempeys, se suuruus ja sävyisyys, se lujuus ja kärsivällisyys, jonka hän näki Jumalan Pojan jokapäiväisessä elämässä, täytti hänen sielunsa ihailulla. Hän luovutti kostonhaluisen, kunnianhimoisen mielenlaatunsa Kristuksen muokattavaksi, ja jumalallinen rakkaus aikaansai hänessä luonteen muutoksen.

Jyrkkänä Vastakohtana sille pyhitykselle, joka tapahtui Johanneksen elämässä, on hänen opetuslapsitoverinsa Juudaksen kohtalo. Ystävänsä tavoin Juudaskin sanoi olevansa Kristuksen opetuslapsi, mutta hänessä oli pelkkä jumalisuuden ulkokuori. Häneltä ei suinkaan jäänyt tajuamatta Kristuksen luonteen kauneus. Hänen kuunnellessaan Vapahtajan sanoja hänet usein valtasi synnintunto, mutta hän ei nöyryyttänyt sydäntään eikä tunnustanut syntejään. Torjumalla jumalallisen vaikutuksen hän häpäisi Mestariaan, jota sanoi rakastavansa. Johannes taisteli tarmokkaasti vikojaan vastaan, mutta Juudas loukkasi omaatuntoaan ja antoi kiusaukselle myöten. Siten Juudas juurrutti itseensä entistä lujemmin huonot tottumuksensa. Kristuksen

opettamien totuuksien noudattaminen oli ristiriidassa hänen toiveittensa ja pyrkimystensä kanssa, eikä hän voinut alistua luopumaan omista ajatuksistaan, jotta olisi saanut viisautta taivaasta. Sen sijaan että hän olisi vaeltanut valkeudessa, hän katsoi parhaaksi vaeltaa pimeydessä. Hän vaali vääriä toiveita, ahneutta, kostonhalua, synkkiä ja nurjia ajatuksia, kunnes saatana sai hänet täydellisesti hallintaansa.” APT s. 428,429

Voi miten synkkää oli Juudaksen elämä ja valoisa Johanneksen elämä. Tänä juhlallisena aikana näiden kahden opetuslapsen elämä on meille vakavana muistutuksena kummalle puolelle me valitsemme elämämme. Kulusta keskitietä ei tule koskaan olemaan. Elämme aivan ajan viimeisellä kynnyksellä ja nyt on aika valmistautua uutta ihanaa kotimaata kohden. Olemme lähellä kotia, mutta emme vielä kotona. ”Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne. Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä vastaan,” Hebr.12:1-4

Herra pyytää koko sydäntämme, antakaamme se hänelle!

Merja-sisar

SAATANA MONINKERTAISTAA PONNISTUKSENSA

*“Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät.
ja pelastaa heidät.” Ps. 34: 8.*

Saatanan ja hänen joukkonsa voima ja häijyys voisivat täydellä syyllä pelästyttää meidät, ellei Lunastajamme vieläkin suurempi voima olisi suojanamme ja pelastajamme. Me suljemme huolellisesti huoneemme salvoilla ja lukkoilla suojellaksemme omaisuuttamme ja elämäämme pahoilta ihmisiltä; mutta me ajattelemme harvoin sitä, että pahat enkelit alinomaa koettavat päästä luoksemme, eikä meillä omassa voimassamme ole mitään puolustusmahdollisuutta heidän hyökkäyksiään vastaan. Jos he saisivat luvan, he voisivat hämmentää meidän mielemme, vahingoittaa ja kiduttaa meidän ruumistamme sekä tuhota meidän omaisuutemme ja elämämme. He nauttivat vain kurjuudesta ja hävityksestä. Kauhea on niiden tila, jotka vastustavat Jumalan vaatimuksia ja myöntyvät saatanan kiusauksiin, kunnes Jumala jättää heidät pahojen henkien valtaan. Mutta Kristuksen seuraajilla on aina turva hänen suojeleksessaan. Voimallisia enkeleitä lähetetään taivaasta heitä suojelemaan. Jumalattomat eivät voi murtaa sitä vartiota, jonka Jumala on asettanut kansansa ympärille.

Se suuri taistelu, jota on käyty lähes kuusi tuhatta vuotta Kristuksen ja saatanan välillä, päättyy pian, ja saatana ponnistelee kaksin verroin kiihkeämmin kuin ennen tehdäkseen tyhjäksi Kristuksen työn ihmisten hyväksi ja vangitakseen sieluja pauloihinsa. Hän koettaa pitää ihmisiä pimeydessä ja estää heitä katumasta, kunnes Vapahtajan välitystyö on päättynyt eikä enää ole uhria syntisen puolesta.

Kun ei tehdä mitään erityisiä yrityksiä saatanan vallan vastustamiseksi, kun välinpitämättömyys vallitsee seurakunnassa ja maailmassa, hän on levollinen, sillä silloin hänellä ei ole niiden kadottamisen vaaraa, joita hän vankeinaan kuljettaa tahtonsa mukaan. Mutta kun huomio kiintyy ikuisiin asioihin ja kysytään: "Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?" on hänkin saapuvilla ja yrittää mitellä voimiaan Kristuksen voimien kanssa. -- Hän on saapuvilla ihmisten kokoontuessa palvelemaan Jumalaa. Vaikka läsnäolijat eivät häntä näe, hän kuitenkin toimii uutterasti koettaen hallita heidän ajatuksiaan.

Luonnon katastrofia

Honduras: Myrskyn raivo

Marraskuun 17. päivä Hondurasissa meitä tervehti pyörremyrsky „Gamma“. Sinä iltana ennen kuin suuri tulva teki kaikki tärkeät kadut mahdottomiksi kulkea, saimme tulla valtameren rannalle San Pedro Sulan kaupungissa. Neljä päivää satoi vettä aavistamattoman paljon pohjoisessa ja idässä. Perjantaina 18. marraskuuta meihin otti yhteyttä kännykällä Inocencio Guardado, seurakunnan johtaja Hondurasissa ja ilmoitti, että hän on suljettu tulvasta ja ei ole tavattavissa. Hän ilmoitti, että monet ihmiset yrittivät pelastaa omaisuutensa, mikä kaikkein eniten oli tärkeää ja laittoivat niitä talonsa katolle. Tulvat olivat nousussa ja kyykäärmeitä oli kaikkialla, kun oli pakko jättää piilopaikkansa.

Tänä perjantaina halusimme viedä ihmisiä, uskonveljiä ja -sisaria pois banaanin viljelys alueilta kaupunkiin Limaan, joka on lähellä San Pedro Sula'an, että suojelisimme heitä tulvasta. Yrityksemme joutui haaksirikkoon, koska tiet olivat poikki suurista vesisateista. Niin sapatti aamuna klo 4 yritimme uudelleen, silloin vesimassat olivat jo vähentyneet sillä seudulla.

Gamma jätti 30,000 ihmistä Hondurasissa ilman kattoa, 34 kuoli ja paljon oli kadonneita. Tietojen mukaan seurakuntaamme kuuluvien joukosta ei ole kuollutta tapausta. Aputoiminta Hondurasissa antoi \$ 1.000 ensiavuksi. Sitä paitsi tehtiin vaateavustus, jonka jopa eräs pakallis- privaatti tv-kanava esitti.

Kiitämme Herraa, että Hän piti kätensä veljiemme, sisariemme ja Laupias Samarialaisen ryhmän yllä.

Hondurasissa aputoimintaa pitää yllä eräs peruskoulu. Viidestäkymmenestä kolmesta koululaisesta eriluokissa, 22 lasta rahoitetaan lahjoitusten kautta Saksasta. Nämä lapset ovat hyvin köyhistä perheistä, usein sosiaali- tuhottuja perheitä. Kaupungin koululaisten määrän kasvu tekee koulun lisärakentamisen tarpeelliseksi. Koululaisten valitseminen, joiden koulutus maksetaan avustuksien kautta, tapahtuu tiukan arvosteluperusteiden mukaan ja henkilökohtaiseen paneutumiseen keskusteluiden kautta kyseissä olevien perheiden kanssa. Sitä toimittaa Estela de Nunez, avustustoiminnan johtaja Hondurasissa.

Guatemala ja El Salvador: Avustus köyhille

Kun pyörremyrsky „Stan“ lokakuussa 2005 raivosi Guatemalassa ja El Salvadorissa, se jätti taaksensa, tuhansia kuolleita Guatemalassa, ja suuria taloudellisia vahinkoja. Avustustoiminta lähetti avustuksen US\$ 3.000, että ostaisivat elintarvikkeita ja jakaisivat niitä.

Enrique De León, luotettava avustustoiminnan johtaja Keski-Amerikassa ja yksi vapaaehtoinen ryhmä aloittivat avustustyön, joka levisi Guatemalan tyneen meren rantaan ja vuoristomaanhan asti. Las Trochas paikalla avustustoiminta sai työskennellä yhdessä amerikkalaisen „Fraternidad Guatemalteca“ (Guatemalan yhteyden) kanssa, jonka keskus on Washingtonissa D.C., 600 ja toimittaa elintarvikkeita ja juomavettä pyörremyrsky Sturm'ista kärsiville perheille.

Kyläyhteisö antoi lisäksi maissimyllyn, joka on välttämätön kansan perusruoan (Tortillas) valmistelua varten. Täällä Las Trochassa, Guatemalassa avustustoiminta suunnittelee tontin ostamista perheitä varten, joilla katastrofin tai sosiaalisyyden takia ei ole mitään kotona ja elävät suuressa köyhyydessä. Maan hinta on noin US\$ 5.000.

Maa jyrisi ja värisi

Pyörremyrsky „Stan“ jätti jälkiä myös Salinas'sa, erään kylän pohjoisvuoristomaassa Guatemalassa. Seitsemän taloa tuli haudatuksi maanvieremästä. Kun eräs asukas klo 5 aamulla heräsi, hän kuuli, että maa jyrisi; hän pakeni talosta ja kun huomasi, että vuorenrinne sortui, hän varjeli kaikki muut kylän asukkaat ajoissa, niin että heistä ei ole ketään kuollut katastrofissa. Avustustoiminta antoi US\$ 2.000, voidakseen ostaa tontin ihmisille, jotka menettivät talonsa Salinas'sa.

Myös ne, jotka asuvat vaarallisella alueella, ennen kuin tulee seuraava sadekausi (toukokuussa 2006) heidän pitää muuttaa, koska siellä on vielä suurempi vaara vuoren sortua. Avustusta tarvitaan yhteensä kaikkiaan noin US\$ 3.000, että jokainen seurakunnan jäsen Salinas'sa, joka on kärsinyt menetystä voisi saada rakennustontin. Keskellä pohjois-osaa veljet ja sisaret kiittävät Herraa, että ihmeellisellä tavalla ovat pelastuneet.

Eräs toisen kylän uskovainen selitti, että katastrofityönä Jumala antoi hänelle unen, jossa hän sai vakuuden, että henkilökohtaisesti hänelle ei tule vahinkoa.

Tecún Umán paikkakunnalla, Meksikon rajalla jumalanpalvelus-huone on täysin tulvassa ja on tullut käyttökelvottomaksi. Vedenkorkeudeksi tuli noin 1,50 m ja jätti 50 cm paksuisen kerroksen liejua. Seurakunnan jäsenet, joilla oli suuri taloudellinen menetys, toivovat saavansa apua, että korjaisivat jumalanpalvelushuoneensa. Uudelleen rakentamiseksi tarvitaan noin US\$ 2.000.

Monissa paikoissa vesimassat jättivät hiekan ja kivisen erämaan. Viljelymaa tuli tuhotuksi. Kosteus tuhosi maissi- ja papuvarastot. Avustustoiminta saa auttaa jakamalla elintarvikkeita niin, että riittäisi seuraavaan elonaikaan asti. Automatalla kaupungista Guatemala Meksikoon Laupias Samarialaisen ryhmä tapasi hyvin köyhän suuren perheen, joka menetti kaiken pyörremyrskyssä. Heitä autetaan elintarvikkeilla ja lääkkeillä. Laupias Samarialaisen ryhmä avusti myös muita paikkakuntia Guatemalassa lahjoituksilla, joita paikallis-syistä

ei täällä mainita.

Enemmän kuin katastrofi

„Laupias Samarialainen“ ei ainoastaan anna katastrofiapua Keski-Amerikan kaikkiin maihin, vaan huolehtii myös vaikeata köyhyyttä, erityisesti sairaita ja vanhoja. Jatkuvasti saamme avustuspyyntöjä näiltä ihmisiltä.

Tämä on Eric'in tapaus, erään lapsen Sonsonate'ssa El Salvadorissa, joka on seitsemän vuoden ikäinen ja halvaantui liikenneonnettomuudessa. Hän on orpolapsi ja hänen isoäitinsä huolehtii hänestä. Vanha rouva on avun tarpeessa. Avustustoiminta auttaa taloudellisesti, että hän tämä orpolapsi voisi pyörätuolin avulla käydä koulua. Se, mitä Euroopassa katsotaan jokaiselle invalidille elämäntasoksi, El Salvadorin maan alueilla ei ole itsestään selvää.

Sonsonate'ssa suunnitellaan koulun rakentamista lapsille, jotka ovat avun tarpeessa. Eräs seurakuntamme jäsen antoi ilmaiseksi rakennustontin. Nyt puuttuu rahat rakennusta varten. Avustustoiminta antoi tälle asialle US\$ 1.000. Paikallinen Laupias Samarialaisen ryhmä kokosi avustusta noin US\$ 2.000, vielä puuttuu US\$ 15.000, voidakseen toteuttaa projekti.

Sellaisissa tapauksissa joissa on joku invalidi, avustustoiminta „Laupias Samarialainen“ yrittää saada pyörätuolin sairaalle henkilölle. Yhteistyössä paikallisen avustusryhmän kanssa asuntojen lattiat valetaan betonilla. Sen kautta tulee mahdolliseksi laittaa kalusto invalidien asuntoihin, parantaa terveydenhoitoa ja tehdä potilaiden hoito helpommaksi.

Totonicapán'issa on eräs Maya-Quiché kaupunki, joka on 2.500 m korkeudessa Guatemalan vuorella, tulee pitämään yllä erästä peruskoulua tarpeissa oleville lapsille. Kun siellä meillä oli tapaaminen opettajien ja muutamien vanhempien

kanssa, tuli kolme rouvaa, jotka pyysivät, että heidän lapsensa vastaanotettaisiin kouluun. Yksi heistä, kolmenlapsen äiti, joka itse ei osa lukea eikä kirjoittaa, selitti, että vanhin poika on 11 vuotta, joka ei vielä koskaan ole voinut käydä koulua. Hän myös ei osaa lukea eikä kirjoittaa. Nyt täällä tulee mahdollisuus tukea näitä lapsia avustuksilla.

Muut avustus- ja kehitysprojektit ovat suunnitelmassa Las Minas'in ja Tierra Caliente'n paikoissa.

Matkalla latinalaisen Amerikan toiseksi köyhimmässä maassa: Nicaraguassa

Laurel Galán'in asukkaat pohjoisessa, Managuassa Nicaraguan pääkaupungissa, kokee helpotusta vaikeuksien keskellä, jotka on maaseudulla tulvien ja sen jälkeen kuivuuden takia: Nyt kyläyhteisö käyttää viittä kaivoa, jotka on tehty avustustoiminnan avulla. Tällä tavalla vesihuolto on kylälle varma. Aikaisemmin heidän piti kävellä 6 km joelle asti hakemaan vettä.

Posoltega'ssa, eräässä kaupungissa, joka oli seitsemän vuotta sitten pyörremyrsky "Mitsch'issä", tuli tuhotuksi yhdestä valtavasta mutavyörystä. Avustustoiminta "Laupias Samarialainen" toimitti tontin, jakoi sen ja antoi siitä kahdellekymmenelle neljälle köyhälle perheelle. Näillä ihmisillä ei ollut aikaisemmin pysyvää asuinpaikkaa. He pystyttivät muovitellettansa eripaikkoihin. Asuinpaikat oli aina edelleen poistettu maan omistajalta. Kolme näistä perheistä kuului meidän seurakuntaan. Sinä aikana kolme henkilöä otti kasteen ja vielä seitsemän muuta valmistautuu kastetta varten.

Muutamit näistä perheistä istuttivat heidän tonteilleen banaania ja papayaa ja saivat jo sadon. Sitä tilaa kutsutaan "Laupias Samarialaiseksi".

Samankaltaisia projekteja on suunniteltu perheille, joilla ei ole koteja Piedra Luna'ssa ja Bijao'ssa, Matagalpa'n seudulla

pohjois- Nicaraguassa.

Paikallinen avustus toiminta Bijao'ssa omistaa pienen maatilan, missä myydään luonnonlääkkeitä. Heillä on myös terveydenhuollon neuvonta, jossa he pyrkivät takaisin kansan lääketieteeseen. Sillä tavalla he pelastivat erään miehen, jota kyykäärme oli pistänyt. Uskovaisten rukouksien mukaan hän sai juoda teetä kolmesta paikallisyrtyistä.

“Me haluamme mielellämme auttaa ihmisiä Nicaraguassa taloudelliseen itsenäisyyteen”, kertoo Victor Talavera ja José Abel, molemmat ovat kunnioitettavia saarnaajia ja “Laupias Samarialaisen” osaston johtajia Nicaraguassa. On suunniteltu yksi osto- ja myyliike, että viljelijän sato tulisi parempi markkinoille. Sitä paitsi tähän suuntaan, tällä maan alueella on suunniteltu useampia maissimyllyjä. Ottaakseen tämä projekti käytäntöön tarvitaan US\$ 10.000.

Mexiko: Die Hoffnung lebt

Joki vei kaiken mukansa, talot, kalusteet, sillat ja kaikkein arvokkaimman: ihmiselämän. Eloonjääneet juuri selvisivät ensimmäisestä shokista, kun monet heistä saivat tietää, että he eivät saa apua valtiolta. Syy: Koska he eivät pysty todistamaan, että he asuivat joenrannalla. He eivät olleet omistajia, tai heillä ei ole paperia heidän kadonneista taloistaan. He tarvitsevat toisten ihmisten apua.

Joki Coatán Chiapas'ista etelään päin nousi yli 100 metriä rannan yli ja jätti erämaata hiekasta ja kivistä. Kukaan ei saa enää mennä sinne, siellä on rakentamiskielto. Ensiapu Euroopan veljien ja sisarien taholta US\$ 2.000 ja Meksikon uskovaisten avustus teki mahdolliseksi saada 14 tonnia aputavaraa.

Laupias Samarialainen antoi avuksi \$5.000, ostamalla tontin läheltä Tapachula'n kaupunkia. Täällä menetystä kärsineet veljet, sisaret ja ystävät saavat mahdollisuuden aloittaa

uudelleen.

Eräs saarnaaja ja hänen vaimonsa, jotka menettivät kaiken, sitoutuivat huolehtimaan menetystä kärsivistä ihmisistä ja järjestivät yleisen keittiön. Heidän luokseen tulee päivittäin 500 ihmiseen asti. Toivo elää, kun ihminen auttaa ja palvelee.

On vaikeata löytää sopivat sanat voidakseen kuvata tarpeissa olevien ihmisten kärsimystä, köyhyyttä ja kurjuutta Meksikossa ja Keski-Amerikassa. Mutta tuskin löydetään myös sanoja kuvatakseen toivoa, kiitosta ja iloa, jotka nämä ihmiset avustuksen kautta saavat. Kiitämme avoimesta rakastavasta sydämestäsi ja vapaaehtoisesti antavasta kädestäsi menetystä kärsivien puolesta näissä maissa.

Santina Mascera, Gustavo Castellanos.

Paikka ja projektin tiedot

Tarpeelliset varat euroissa

Guatemala

San Antonio Buena Vista,
Escuintla.

Gesundheitszentrum ja Apotheke
für Menschen in Not

500,00

Totonicapán: Avustuksia lapsille
yhdestä lapsesta vuodessa

210,00

Las Trochas: Tontti katastrofissa
kärsiville perheille

4.200,00

Salinas: Tontti menetystä
kärsiville

1.700,00

Las Minas: Työväline vuoren työntekijälle	3.000,00
Las Minas: Vedenhankinta	12.500,00
Tecún Umá: Vahingoittuneiden Jumalanpalvelustalojen korjaus	1.700,00

Tierra Caliente: Kouluprojekti Ei ole vielä tietoja

El Salvador

Sonsonate: Koulun rakentaminen avuntaupeissa oleville lapsille	12.500,00
--	-----------

Honduras

Koulun ylimmäisten kerroksien rakentaminen	12.500,00
---	-----------

Nicaragua

Myyntikeskuksen rakentaminen	8.500,00
Coyolar, Maissimylly	1.000,00

Bijao ja Piedra Luna: Tontti
perheille uuteen alkuun Ei ole vielä tietoja

Posoltega: Vedenhankinta ja
„Laupias Samarialaisen“
laitoksen paikan parantaminen Ei ole vielä tietoja

Costa Rica

Apua pyörremyrskystä kärsiville 3.000,00

Vahingoittuneiden
Jumalanpalvelustalojen korjaus 12.000,00

Laupias Samarialaisen aputoiminta, Saksan unioni.

Johtaja:

Christine Laugallies

Schlesiched Str. 49

40231 Düsseldorf

Tel. 0211 249550

Avustustiili:

Internationale Missionsgesellschaft STA Ref.

Volksbank Überlingen

32100104

BLZ 690 618 00

IBAN: DE 06 6906 1800 0032 1001 04

BIC: GENODE61UBE

Tunnus sanat:

Spenden: BASA

Unterstützung für Projekte:

BASA+Projektbezeichnung

- Ilmoituksia -

Kevätjuhlat 7-9.4.2006.

Juhlan motto: "Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia." Room. 8:14.

Nuorisosapatija

**Aihe: "Hyvän musiikin päämäärät ja edut"
8.4.2006.**

**Aihe: "Kristityn musiikki ja sen vaarat"
6.5.2006.**

**Vuosijuhlat ja nuorisojuhlat
28.6-2.7.2006**

Sydämellisesti tervetuloa!

*Kun Jumalan rakkaus
on sydämessämme,
uskomme kestää!*

“Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niin kuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina." Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Room. 8:35-39.

Lähetyskynnillä
Venäjällä

Lauluesitys Herran
kunniaksi

Lähetyskäynnillä
Virossa

**Jooel on iloinen
Jumalan-
palveluksessa**

